

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **Bénéficielle, s.r.o.**, IČ 24676551, se sídlem U Továren 256/14, 100 00 Praha 10, zastoupeného JUDr. Adamem Batunou, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 846/1, PSČ 110 00,

proti žalovanému: **Mgr. Milan E.**, nar. xxx, bytem v xxx, PSČ xxx, zastoupenému Mgr. Ing. Ladislavem Málkem, advokátem se sídlem v Praze 3, Vinohradská 89/90, PSČ 130 00,

o náhradu škody z titulu nekalosoutěžního jednání

t a k t o :

- I. Žaloba s návrhem, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku částku ve výši 533 750 Kč se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému do 3 dnů od právní moci rozsudku náklady řízení ve výši 249 110,20 Kč k rukám jeho právního zástupce.
- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze částku ve výši 3 515 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Svojí žalobou, podanou k Městskému soudu v Praze dne 29. června 2011, se žalobce původně proti třem žalovaným domáhal, aby jim byla uložena povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku ve výši 633.750,- Kč z titulu nekalosoutěžního jednání.
2. Podáním doručeným soudu dne 17. prosince 2013 vzal žalobce žalobu zpět proti Ing. Janovi Š. do částky 100.000,- Kč, neboť s tímto žalovaným se dohodl na smírném řešení. Soud usnesením ze dne 7. ledna 2014 č.j. 32Cm 76/2012 – 109 řízení zastavil ohledně částky 100.000,- Kč vůči žalovanému Ing. Janu Š. (původně označenému jako žalovaný č. 3). Zároveň byla žalobci vrácena poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000,- Kč. Předmětem sporu zůstala částka 533.750,- Kč a žaloba dále směřovala proti Mgr. Milanovi E. a Ing. Martinovi M. Vzhledem k tomu, že rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 32 Cm 76/2012-458 ze dne 6. prosince 2017 byla žaloba proti Ing. Martinovi M. zamítnuta a tento rozsudek byl v části týkající se pana Ing. Martina M. potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze č. j. 3 Cmo 60/2018-499 ze dne 30. ledna 2019, žaloba nyní směřuje pouze proti panu Mgr. Milanovi E.. V části, ve které zdejší soud citovaným rozsudkem uložil Mgr. Milanovi E. zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku částku ve výši 533.750,- Kč, zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku náklady řízení k rukám JUDr. Adama Batuny ve výši 297.904,- Kč a zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze částku ve výši 3.515,-Kč do tří od právní moci rozsudku byl rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 32 Cm 76/2012-458 ze dne 6. prosince 2017 zrušen a věc vrácena tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.
3. Žalobce tvrdil, že je právním nástupcem společnosti econet CZ s. r. o. (dále jen žalobce), zaměřující se na grantové poradenství, a to zvláště ve vztahu k dotačním fondům EU. Pan Mgr. Milan E. a pan Ing. Jan Š. byli zaměstnanci žalobce. Pan Ing. Martin M. byl jednatelem a jediným společníkem společnosti Grant Help s. r. o., IČ: 27645240.
4. Rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 40 T 10/2009 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze byli Mgr. Milan E. a Ing. Jan Š. shledáni vinnými ze spáchání trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2 trestního zákoníku. Ing. Martin M. se dopustil pomoci k trestnému činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona a k § 128 odst. 2 trestního zákona. Žalobce se se svým nárokem na náhradu škody vůči jmenovaným připojil řádně a včas k trestnímu řízení, přičemž soud jej v adhezním řízení odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále pak ve své žalobě žalobce popisuje s odkazem na skutečnosti vyplývající z rozsudku č. j. 40 T 10/2009, že Mgr. Milan E. inicioval vznik společnosti Grant Help s. r. o. a byl aktivní v její prospěch ještě před jejím založením, když od listopadu 2006 do prosince 2007 se přitom věnoval stejné agendě ve společnosti žalobce. Ve snaze rozjet budoucí podnikání pak Mgr. Milan E. dne 10. října 2006 vytvořil za společnost Grant Help s. r. o. na notebooku žalobce písemnou nabídku grantového poradenství pro tuzemské typy dotačních programů v oblasti dalšího vzdělávání zaměstnanců ČSOB a. s., na základě této nabídky pak společnost Grant Help s. r. o. smlouvu o poskytování poradenských služeb na dobu od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 uzavřela. V listopadu a prosinci 2007 dal Mgr. Milan E. a Ing. Jan Š. výpověď z pracovního poměru u žalobce a uzavřeli pracovní smlouvy se společností Grant Help s. r. o. s datem nástupu 1. 2. 2008, přičemž v mezidobí fakticky pracovali současně jak pro společnost žalobce, tak pro společnost Grant Help s. r. o. Všichni, včetně Ing. Jana Š. v zájmu jiného soutěžitele na úkor žalobce převedli několik zákazníků žalobce na společnost Grant Help s. r. o., na úkor žalobce navázali smluvní spolupráci se společností UNIPAP a. s., když tuto zakázku v důsledku jejich jednání ztratil žalobce, neboť po nabídce nižší ceny ze

strany společnosti Grant Help s. r. o. byla dne 17. 12. 2007 uzavřena smlouva s UNIPAP a. s. společností Grant Help s. r. o. na stejný projekt. Žádost o dotaci byla podána dne 27. 12. 2007 dle agentury Czech Invest a vzhledem k tomu, že byla úspěšná, společnost Grant Help obdržela na základě dvou faktur ze dne 1. 10. 2008 od společnosti UNIPAP a. s. odměnu 633.750,- Kč bez DPH. Jednání Mgr. Milana E. bylo od počátku motivováno snahou rozjet konkurenční grantovou agenturu na úkor stávajícího zaměstnavatele – žalobce, a to s minimálními náklady a s využitím zázemí a techniky zaměstnavatele. Po dobu trvání pracovního poměru u žalobce využíval informace, ke kterým se dostal u žalobce pro svou nově založenou společnost. Na tomto postupu byl dohodnut s Ing. Martinem M. a zároveň získal pro společnost Grant Help s. r. o. spolupracovníky Ing. Š. a Ing. Jana Š. a přemluvil je, aby získali pro společnost Grant Help s. r. o. klienty, na něž už měli kontakty a fakticky koordinoval jejich aktivity. Žalobce především zdůrazňuje, že společnost žalobce a společnost Grant Help s. r. o. v době vzniku škody na straně žalobce si na trhu konkurovali od ledna roku 2007. Jmenovaní včetně Mgr. Milana E. poskytovali tytéž služby stejným klientům ve stejné době jak pro společnost žalobce, tak ve prospěch společnosti Grant Help s. r. o. Jejich činnost vedla k navázání smluvní spolupráce společností Grant Help s. r. o. se společností UNIPAP a. s., přičemž žalobce byl bezprostředně před odevzdáním fakticky dokončeného projektu. K aktivitám ve prospěch společnosti Grant Help využívali všichni zázemí a technické vybavení žalobce, stejně jako informace a kontakty, které získali u žalobce v rámci výkonu pracovní činnosti. S využitím interních informací žalobce, ke kterým měli přístup, jeho know-how v oblasti poskytování grantového poradenství, seznamu stávajících a potenciálních klientů, jejich kontaktů, konkrétními informacemi týkajícími se jednotlivých rozpracovaných zakázek žalobce, o nichž se dozvěděli na základě jejich pracovního poměru k žalobci, připravili žalobce o zisk. Z toho vyplývá, že svým jednáním přebrali žalobci obchod prakticky před dokončením zakázky, čímž žalobce připravili o zisk z tohoto obchodu. Žalovaný sledoval soutěžní záměr, měl zájem na úspěchu společnosti Grant Help s. r. o. v soutěži, zneužil znalosti o cenových podmínkách spolupráce mezi Econet CZ s.r.o. a UNIPAP a.s. s cílem převést největší zakázku zaměstnavatele ve prospěch konkurenční společnosti, svého budoucího zaměstnavatele, z jeho strany došlo k porušení zákazu konkurence, výslovně zakotveného v pracovní smlouvě se společností Econet CZ s.r.o., jeho jednáním došlo ke zneužití majetku zaměstnavatele (notebook zaměstnavatele žalovaného k přípravě materiálů (nabídka společnosti Grant Help, s.r.o. a návrh smlouvy o dílo) ve prospěch konkurenta zaměstnavatele, s minimálními náklady a s využitím zázemí a techniky zaměstnavatele. Toto jednání podle žalobce naplňuje všechny znaky generální klauzule dle ust. § 44 odst. 1 obch. zák., když jednání všech bylo jednáním soutěžním, bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže a bylo způsobilé přivodit újmu jinému soutěžiteli. Žalobce požaduje po částečném zpětvzetí žaloby 533.750,- Kč, když výši této škody vyčísluje žalobce jako ušlý zisk plynoucí ze závazkového vztahu, jenž byl uzavřen mezi společností Grant Help s. r. o. a zákazníkem žalobce. Náklady na dosažení tohoto zisku byly plně kryty žalobcem, přičemž tyto náklady využili žalovaní v souvislosti s přípravou zakázky pro společnost UNIPAP a. s. ve svůj prospěch.

5. Poté, co v řízení zůstal pouze současný žalovaný pan Mgr. Milan E., žalobce doplnil, že závěry Vrchního soudu v Praze v jeho rozhodnutí z 30. 1. 2019 považuje za nesprávné. Vrchní soud v Praze zcela ignoruje judikaturu Nejvyššího soudu ve vztahu k pojmu soutěžitela a jednání v nekalé soutěži a směšuje pojem soutěžitela a přímého konkurenta. Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu je zřejmé, že nemusí být soutěžitелеm jenom ten, kdo se bezprostředně zúčastní soutěže, ale i osoba, co do ní zasáhne. Pokud jde o judikát Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2343/2009, pokud jde o žalovaného E., tento judikát je využitelný, neboť se jedná o jinou situaci než v případě pana M.. V případě p. E., se závěry tohoto judikátu uplatňují, p. E. byl zaměstnancem poškozené společnosti, který na její úkor jednal

tak, že po dohodě s ostatními (M. a Š.) došlo k převedení největší zakázky konkurenční společnosti budoucímu zaměstnavateli. Osoba zaměstnance není vyňata z okruhu účastníků nekalé soutěže. P. E. připravil úvodní konkurenční nabídku, návrh smlouvy o dílo mezi Unipa a Grandhelp a od původní smlouvy o dílo se lišila pouze výše provize. Veškeré dohody poslal p. M. s vysvětlením, že se jedná o nabídku a smlouvu na 7 %, že se jedná o velký projekt Unipa a to s vysvětlením, že jí nemůže poslat sám či prostřednictvím p. Š., neboť jsou stále zaměstnanci Econetu. P. M. potvrdil, že dokumenty poslal Unipapu. P. E. vše činil s vědomím, že zakázka je hotová a nebude muset kdokoli vynaložit další náklady na tuto zakázku. Součástí aktivit p. E. byla koordinace činnosti pana Š. a pana M. s tím, aby mohl zakrýt aktivitu směřující k převedení zakázky svého zaměstnavatele do budoucí společnosti, resp. do Grandhelp. Je proto podle žalobce zarážející, že Vrchní soud v Praze bagatelizuje toto jednání pouze jako porušení zákazu konkurence. P. E. nevykonával paralelní zaměstnání a nebyl tedy konkurentem. V tomto případě se nejednalo o pouhý zákaz konkurence, ale jednání, které naplňuje všechny znaky nekalé soutěže. Proto žalobce navrhl, aby soud žalobě ve vztahu k Mgr. Milanovi E. zcela vyhověl.

6. Ve své obraně žalovaný Mgr. Milan E. namítal, že spáchání trestného činu dle rozsudku sp. zn. 40 T 10/2009 Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009 ještě neznamená, že by se žalovaný dopustil nekalosoutěžního jednání, a to z důvodu, že nejsou naplněny všechny znaky generální klauzule podle ust. § 44 odst. 1 obch. zák. Žalovaný má za to, že ve vztahu k žalobci nebyl soutěžitelem. Žalovaný dále namítal, že škodu, která je uplatněna, nelze vyčíslit způsobem, jak to učinil žalobce. V tomto odkazuje na trestní rozsudek a cituje, že to, o co společnost Econet CZ s. r. o. (právní předchůdce žalobce) na základě posuzovaných smluv přímo přišla, nelze bez dalšího považovat za škodu, neboť vedle ušlých příjmů by bylo třeba specifikovat i náklady s nimi spojené. Žalobce zaměňuje odpovědnost podle předpisů trestního práva s odpovědností podle příslušných předpisů civilního práva, resp. tyto odpovědnosti a podmínky jejich vzniku vzájemně staví na roveň. Zdůrazňoval, že pro naplnění skutkové podstaty zneužití informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2 trestního zákona není třeba, aby pachatel prospěch nebo výhodu pro sebe nebo někoho jiného získal a postačí, když jedná v úmyslu je získat. Prospěch či výhodu může získat jak pachatel, tak i někdo jiný. Vznik škody tedy není znakem trestného činu, z jehož spáchání byl žalovaný uznán vinným. Rozhodnutí o vině a trestu tedy v žádném případě neznamená, že by žalobci skutečně vznikla škoda a že vznik této škody je v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. V souladu s ust. § 135 o. s. ř. platí, že soud je v tomto civilním řízení vázán pouze výrokem trestního soudu o vině a trestu, nikoli však odůvodněním takto vydaného rozhodnutí, ze kterého žalobce vychází, a kterým se snaží prokázat vznik a existenci tvrzeného nároku. Žalobce stále kombinuje jednání 3 osob. Přesně popisuje skutek v trestním řízení, kdy byly tyto osoby odsouzeny nikoliv za nekalou soutěž, ale za trestný čin zneužití informací v obchodním styku. V tomto případě je možné dílčí angažmá osob smísit do jednoho skutkového děje. U nekalé soutěže to možné není. Žalovaný je pouze jednou osobou. Žalovaný opětovně zdůrazňuje, že žalovaný nebyl a nemohl být soutěžitelem a nelze to dovodit ani z citovaného judikátu. Žalovaný jako zaměstnanec nebyl soutěžitelem a nebyl ani v postavení, které by mu jako zaměstnanci umožňovalo do soutěže aktivně zasáhnout. I kdyby se prokázalo tvrzení žalobce o tom, že p. E. vytvořil nabídku, samo o sobě tyto úkony nejsou způsobitelné způsobit újmu jiným soutěžitelům. Jak vyplývá z odůvodnění trestního rozsudku, projekt připravila a zpracovala pro společnost UNIPAP paní Ing. Ladislava Š.. Osobou odpovědnou za uzavírání smluv s klienty žalobce byl její jednatel pan Ing. Robert Š., který předmětnou škodu žalobci způsobil, neboť at' již vědomě či nevědomě jednal v rozporu s ust. § 194 odst. 5 obch. zák. a nejednal s péčí řádného hospodáře. Ten neuzavřel ústní ani písemnou smlouvu se společností UNIPAP a nezajistil řádné, včasné a kvalitní zpracování projektu pro společnost UNIPAP prostřednictvím zaměstnanců žalobce.

Žalovaný opětovně zdůrazňoval, že podle § 135 o.s.ř. platí, že soud v civilním řízení je vázán toliko výrokem trestního soudu o vině a trestu, nikoliv odůvodněním rozsudku ani postupem trestního soudu při hodnocení důkazů. Předmětem trestního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 40 T 10/2009 bylo několik dílčích skutků, které byly z hlediska trestně právní kvalifikace soudem posouzeny jako zneužití informací v obchodním styku, tedy nikoliv jako trestný čin nekalé soutěže podle § 149 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Celý spor mezi žalobcem a žalovaným patří do roviny pracovní právní. Žalovaný, ani jako zaměstnanec nebyl nikdy v postavení, které by mu umožňovalo do soutěže mezi společnostmi econet CZ s.r.o. a Grant Help s.r.o. nekalosoutěžně zasáhnout. Žalovaný nebyl nikdy pověřen ze strany společnosti econet CZ s.r.o. ke zpracování zakázky pro společnost UNIPAP a.s. Pověřen touto činností ani nemohl být, neboť je to mimo jeho odbornost. Žalovaný také nikdy nepředložil společnosti UNIPAP a.s. výhodnější cenovou nabídku, než tu, kterou předložila společnost econet CZ s.r.o. Žalovaný dovozuje spoluzavinění žalobce, neboť od schůzky v červnu 2007 do prosince 2007 nebyla uzavřena smlouva mezi společnostmi econet CZ s.r.o. a UNIPAP a.s. Ačkoliv žalobce tvrdí, že vše ohledně vztahu se společností UNIPAP a.s. spadalo do gesce Ing. Jana Š., tak do jeho pracovní náplně nepochybně nespádalo uzavírání obchodních smluv. Dále tvrdí, že chybí příčinná souvislost mezi domnělým porušením právní povinnosti a škodlivým následkem. Žalobce po celou dobu soudního řízení nedoložil, že projekt (plnou žádost o dotaci pro společnost UNIPAP a.s.) skutečně zpracoval, resp. že jej vůbec byl schopen zpracovat na takové úrovni, aby byl způsobilý k podpoře (tj. aby klient obdržel dotaci). Žalovaný se vyjádřil i k obsahu znaleckého posudku č. 1/16/2017 ze dne 8.6.2017 vyhotoveným Ing. Františkem D., znalcem pro obor ekonomika, jeho hlavní výhrady jsou zaměřeny na tu skutečnost, že konstrukce definice ušlého zisku jako celkového neuskutečněného příjmu bez zohlednění jakýchkoliv nákladů, jejichž vynaložení vede (je nutné) k dosažení zisku je v rozporu již se samotnou doktrinální definicí zisku, jež je jako pojem definován jako rozdíl mezi výnosy a náklady. Ostatně sám znalec na straně jedné důrazně popírá jakoukoliv vazbu nákladů na předpokládané příjmy, avšak na druhé straně zohledňuje skutečnou rozpracovanost projektu, neboť celkový neuskutečněný příjem snižuje ve vazbě na skutečnou rozpracovanost projektu. Žalobce ani znalec pak neuvedli dle žalovaného jediný konkrétní důkaz, který by svědčil právě o tom, že dokument označený jako Podnikatelský záměr byl vytvořen společností econet CZ s.r.o. Žalovaný tvrdí, že znalec Ing. František D. v rámci znaleckého posudku porovnával žádost o dotaci (podnikatelský záměr zahrnující též rozpočet) vypracovanou společností Grant Help s.r.o. ve stavu před jejím odevzdáním na Czech Invest s žádostí o dotaci ve stavu po jejím odevzdání společností Grant Help s.r.o. na Czech Invest. Tedy dle žalovaného není nikterak s podivem, že oba dokumenty vykazují podle znalce téměř 100% shodu, pokud jejich zpracovatelem byla tatáž společnost. Výše uvedené lze dle žalovaného shrnout tak, že k tomu, aby společnosti econet CZ s.r.o. mohl vzniknout jakýkoliv nárok na odměnu za zpracování jakéhokoliv projektu (zde žádosti o poskytnutí dotace pro společnost UNIPAP, a.s.), by muselo dojít k současnému splnění následujících podmínek. Společnost (UNIPAP a.s.) by se musela stát smluvním partnerem společnosti econet CZ s.r.o. za účelem vypracování projektu (plné žádosti o dotaci včetně podnikatelského záměru), projekt by musel být společností econet CZ s.r.o. zpracován – napsán, projekt by musel uspět v objektivní soutěži s ostatními projekty. V případě společnosti econet CZ s.r.o. nebyla, a ani nemohla být naplněna ani jedna z podmínek. Společnost UNIPAP nevstoupila do smluvního vztahu se společností econet CZ s.r.o. a společnost econet CZ s.r.o. žádný projekt pro společnost UNIPAP nezpracovala. Žalobce neunesl důkazní břemeno o tom, že společnost econet CZ s.r.o. žádost o dotaci pro společnost UNIPAP s.r.o. zpracovala, tedy bez dalšího platí, že předpokladem stanovení jakékoliv škody je nejprve to, že žalobce prokáže (postaví na jisto), že projekt byl na přelomu listopadu a prosince roku 2007 hotov. Proto z důvodů shora uvedených navrhl žalobu zamítnout.

7. Soud vzhledem k výslovnému tvrzení žalobce, že v tomto řízení žaluje z titulu nekalé soutěže, vycházel z právní úpravy upravené zák. č. 513/1991 Sb. (dále obch. zák.), neboť s ohledem na přechodná ustanovení zák. č. 89/2012 Sb. (dále obč. zák.), a to ust. § 3028 odst. 3 obč. zák. se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jakož i práva a povinnosti z nich vyplývající řídí dosavadními právními předpisy.
8. Podle § 44 odst. 1 obch. zák. nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje. Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména: a) klamavá reklama, b) klamavé označování zboží a služeb, c) vyvolávání nebezpečí záměny, d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, e) podplácení, f) zlehčování, g) srovnávací reklama, h) porušování obchodního tajemství, i) dotěrné obtěžování, j) ohrožování zdraví a životního prostředí.
9. Dále soud vycházel z příslušných ustanovení obch. zák. o náhradě škody podle ust. § 373 a násl. obch. zák.
10. Z trestního spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 40T 10/2009 soud zjistil, že v trestním řízení byl žalovaný pravomocně shledán vinným a odsouzen pro spáchání trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2 tr. zákona, a to rozsudkem č. j. 40 T 10/2009 ze dne 22. 12. 2009 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, č. j. 4 To 62/2010, ze dne 13. 1. 2011. Podle odsuzujícího výroku rozsudku „obžalovaný Mgr. Milan E. a obžalovaný Ing. Jan Š. jako zaměstnanci společnosti Econet CZ s.r.o., se sídlem Praha 4, U Habrovky č. 247/11, zabývající se poradenstvím v zajišťování dotací pro zákazníky z fondů Evropské unie a obžalovaný Ing. Martin M. jako jediný společník a jednatel společnosti Grant Help, s.r.o., se sídlem Praha 3, Chelčického č. 1106/8, s částečně stejným zaměřením činnosti na grantové poradenství při zajišťování dotací z fondů Evropské unie, všichni s vědomím těchto skutečností a s cílem založit smluvní spolupráci mezi společností Grant Help s.r.o. a několika stávajícími či potenciálními zákazníky společnosti Econet CZ s.r.o. a společností PNO Consultants s.r.o. a získat na jejich úkor pro společnost Grant Help s.r.o. co nejvíce zakázek, po vzájemné dohodě vystupovali v průběhu roku 2007 – a obžalovaný Mgr. Milan E. též na konci roku 2006 – před zákazníky – včetně zákazníků společnosti Econet CZ s.r.o. a společností PNO Consultants s.r.o. – jako zástupci společnosti Grant Help s.r.o., jejím jménem s nimi komunikovali a v rámci poskytovaného grantového poradenství pro ni zpracovávali potřebnou dokumentaci, zvláště pak nabídky konzultačních a projektových služeb pro projektové záměry a žádosti o poskytnutí dotací z grantových prostředků, a obžalovaný Mgr. Milan E., Ing. Jan Š. tak činili jak s využitím technické podpory společností Econet CZ s.r.o. a PNO Consultants s.r.o. tak s využitím technické podpory společnosti Grant Help s.r.o., zejména jejich e-mailových schránek, služebních mobilních telefonů, vizitek a notebooků s připojením na internet, přičemž v případech, kdy na úkor společností econet CZ s.r.o. a PNO Consultants s.r.o. získali určité zákazníky pro spolupráci se společností Grant Help s.r.o., podepisoval sjednané smlouvy jménem této společnosti obžalovaný Ing. Martin M.. Obžalovaný Mgr. Milan E. po předchozí dohodě s obžalovaným Ing. Janem Š. vyhotovil dne 6. prosince 2007 za společnost Grant Help s.r.o. úvodní nabídku konzultačních a projektových služeb pro projekt do programu ICT v podnicích pro společnost UNIPAP a.s., která byla opatřena podpisovou doložkou obžalovaného Ing. Martina M., obžalovaný Ing. Martin M. v souladu s dohodou s obžalovanými Mgr. Milanem E. a Ing. Janem Š. tuto nabídku zaslal dne 7. prosince 2007 e-mailem společnosti UNIPAP a.s., které již několik měsíců poskytovala grantové poradenství společnost Econet CZ s.r.o. zastoupená obžalovaným Ing. Janem Š. a jednala s ní o uzavření příslušné smlouvy na realizaci téhož projektu, avšak místo jejího uzavření byla po nabídce výrazně nižší ceny ze strany společnosti Grant Help s.r.o. dne 17. prosince 2007 uzavřena smlouva o dílo mezi touto společností, zastoupenou obžalovaným Ing. Martinem M., a společností UNIPAP a.s., zastoupenou Pavlem R., takže

společnost Econet CZ s.r.o. ztratila zakázku od společnosti UNIPAP a.s. v okamžiku bezprostředně před dokončením projektu a uzavřením smlouvy .... Na základě uvedené smlouvy o dílo po schválení dotace obdržela společnost Grant Help s.r.o. od společnosti UNIPAP a.s. částku 633.750,- Kč bez daně z přidané hodnoty.“

11. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze ohledně společnosti Grant Help s. r. o. soud zjistil, že žalovaný je ode dne 3. srpna 2016 jednatelem této společnosti, ode dne 15. 4. 2015 společníkem.
12. Z pracovní smlouvy uzavřené mezi econet CZ s.r.o. a Milanem E. soud zjistil, že byla uzavřena dne 1. 2. 2006 na pozici konzultant, pracovní smlouva obsahuje doložku o mlčenlivosti a konkurenční doložku.
13. Z listiny označené jako výpověď z pracovního poměru Milana E. ze dne 26.11.2007 soud zjistil, že pracovní poměr jmenovaného měl skončit výpovědí ke dni 31. 1. 2008.
14. Z listiny označené jako smlouva o dílo ze dne 17.12.2007 soud zjistil, že mezi UNIPAP a. s. na straně jedné a Grant Help, s. r. o., jednajícím Martinem M. na straně druhé byla dne 17. 12. 2007 podepsána smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo vypracování žádosti o podporu projektu „Komplexní informační systém“ s uzávěrkou do 31. 12. 2007. Rozhodnutím o poskytnutí dotace vznikl zhotoviteli nárok na provizi ve výši 6%, z výpisu z účtu společnosti UNIPAPa.s. soud zjistil, že provize byla uhrazena.
15. Ze znaleckého posudku č. 1/16/2017 znalce Ing. Františka D., znalce z oboru ekonomika, specializace na hodnocení projektů a dotace ze dne 8. 6. 2017 a z výsledku tohoto znalce u jednání soud zjistil, že předmětem zkoumání znalce bylo porovnání dokumentů, nalezených v pracovním počítači přiděleném Ing. Janu Š. a žalovanému a jejich následné porovnání s výstupem, jenž byl odevzdán Ing. Martinem M. agentuře CzechInvest. Dále posouzení otázky, zda společnosti econet CZ s.r.o. vznikla škoda a v jaké výši. Znalec Ing. F. D., provedl porovnání dokumentů nalezených a zkopírovaných z pracovních notebooků společnosti econet CZ s.r.o. s plnou žádostí o dotaci, která byla odevzdána Ing. Martinem M. Podkladem pro jeho zkoumání byl obsah dokumentů nalezených a zkopírovaných znaleckým ústavem RAC a znalcem Ing. Janem J. z pracovních notebooků společnosti econet CZ s.r.o., které byly přiděleny žalovanému a Ing. Janu Š., když oba znalecké posudky (tj. posudek RAC a Ing. Jana J.) byly znalci pro podání posudku zpřístupněny. (Část znaleckých posudků Ing. Jana J. z 14.11.2008, která nebyla na dožádání soudu dodána ke sp. zn. 32 Cm 76/2012, získal žalobce a dodal znalci od policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, SKPV, Odboru hospodářské kriminality, 5. oddělení, Krakovská 1362/14, 110 00 Praha 1, č.j. PSP-1400-259/TČ-2008-95-PIN - konkrétně přílohy znaleckého posudku Ing. Jana J. č. 1, 2, 4, 5, 6 v listinné podobě a příloha č. 3 na DVD nosiči se zajištěnými daty, dále příloha č. 7 znalecký posudek II. Ing. Jana J. ze dne 13.2.2009 a 2 DVD nosiče se zajištěnými daty. Dále kopie DVD obsahující extrahované soubory z notebooku žalovaného a Jana Š.) Znalec vycházel i z obsahu spisu včetně příloh. Ve svém výsledku konkrétně uvedl, že posuzoval projekt implementace nového IS pro firmu UNIPAP a. s. z hlediska objemu prací i z hlediska kvality zpracování. Vycházel z toho, že koncem prosince zpracovatelé projektu od firmy econet odešli a nepředali hesla a smazali záznamy, které měli na počítači. Smazání dokázala firma překonat, otevřela to. Takže porovnával ty záznamy, které byly provedeny ve firmě econet s těmi záznamy, které byly odevzdány jako projekt firmy Grant Help. Porovnával i rozpočet a zjišťoval, k jakému došlo důsledku v tom, že projekt, který byl zpracován ve firmě econet, nebyl firmou econet odevzdán, ale byl odevzdán potom jinou

firmou. Poslední záznam byl proveden 20. 12. 2007 na těch dokladech, které byly nalezeny na počítači a otevřeny, datum zpracování žádosti Grant Help pak byl 27. 12. Je to sice týden, ale byly tam vánoční svátky. Datum smlouvy o dílo mezi firmou Grant Help a UNIPAP bylo 17. 12.2007. Když se dělá projekt, tak se musí dát registrační žádost. Registrační žádost je nejenom první, ale jeden z nejdůležitějších dokladů, protože registrační žádost obsahuje základní údaje o podnicích a je tam popis té investice. V tomto případě implementace toho systému. Popis je tak na 5 – 8 stránek, musí přesně vědět, co to vlastně bude, protože podle toho se rozhoduje, zda budou, nebo nebudou dotace přiznány. Dále musí tam být částka, která je považována za limit. To je důležité, že ta a ta registrační žádost je podávána, protože tam se rozhoduje, jestli má ten žadatel pokračovat dál, anebo už je vyřazen, a to je jednoznačné a nevratné. Registrační žádost prováděli ještě v econetu, takže základ byl položen. To bylo odevzdáno 30. 9.2007. Na základě toho bylo rozhodnuto, že projekt má smysl a bude pokračováno. V tu chvíli se začínala zpracovávat plná žádost o dotace, ta plná žádost je vyplňování už připravených tabulek. je to méně náročná práce nežli zpracování registrační žádosti. Základní přílohou plné žádosti je podnikatelský záměr. Znalec měl dvě verze, ten, co zůstal na počítači, i ten, co nakonec byl odevzdán, takže je mohl porovnávat úplně přesně, a to doslova. Zjistil rozdílnost nanejvýš v 5%. Z 95% byl podnikatelský záměr zpracován ve firmě econet, úplně jednoznačně. V doplnění nebylo nic podstatného, to byly nedůležité věci. Velmi důležitým dokumentem podnikatelské žádosti je rozpočet. Rozpočty byly v obou verzích úplně stejné. Z hlediska hospodárnosti ho znalec hodnotí jako ne zcela úsporný. Nicméně projekt byl schválen. S plnou žádostí se musí odevzdat až 12 nebo 13 různých příloh, dle znalce nebylo reálné všechny tyto přílohy sehnat v posledních prosincových týdnech (např. výsledovky, rozvahy, potvrzení o bezdlužnosti, ke zdravotní pojišťovně, k sociálnímu zabezpečení, k dani, k FÚ, příslib banky apod.). Znalec znova potvrdil, že od policie obdržel veškeré podklady, v počítačích firmy econet např. našel i tabulku, která již byla zpracovávána jménem firmy Grant Help, všechny obnovené soubory dostal znalec k dispozici. Econet v době, kdy odešli jeho pracovníci, nemohl pokračovat dál v pracích v žádosti o dotace, neboť mimo jiné nepředali heslo a vše na počítači smazali. Vyřídít v posledních dnech nové heslo a začít od začátku už možné nebylo. Kdo neodevzdal do 29. 12. žádost o dotace, skončil. Termíny se neposunují. Naopak pracovníci Grant Helpu měli k dispozici všechno, vč. smlouvy, co předtím z 95% vypracovala společnost econet. Jestliže projekt byl připraven se způsobilými výdaji 19.725.000,- Kč a bylo požádáno o 29.750.000,- Kč, tak nárok na odměnu ve výši 10% by vznikl ve výši 975.000,- Kč. Při 6,5 % odměně vznikl nárok ve výši 633.750,- Kč. Újma na straně žalobce stanovil znalec ve výši 95% již provedených činností, neboli ve výši 926.250,- Kč. Jedná se o vzniklou majetkovou újmu, neboť výsledky své práce nemohl žalobce fakturovat. Pokud jde o zpochybňování věrohodnosti podkladů pro vypracování znaleckého posudku a věrohodnosti znaleckého posudku znalce Ing. Františka D., soud takový názor nesdílí. Znalec Ing. František D. svůj posudek řádně vypracoval ve smyslu ustanovení § 8 a násl. zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Znalec jasně a srozumitelně osvětlil, z jakých podkladů vycházel, všechny tyto podklady žalobce řádně předložil k důkazu, ve valné většině byly pořízeny v trestním řízení, popřípadě přímo vyžádány soudem. Pokud jde o jednotlivé znalecké posudky Ing. Jana J., který v rámci trestního řízení zkoumal data na počítačích, soud nemá důvod pochybovat o jejich věrohodnosti a dále je samostatně nehodnotí, neboť pro soud je podstatný výstup, který z dat zjištěných mimo jiné z posudku Ing. Jana J. učinil znalec Ing. D.. Pokud se žalovaný dovolával závěrů znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka J. o tom, že veškerá komunikace prostřednictvím e-mailů a ICQ mohla být zmanipulována, tento závěr soud nepřijal, neboť jde o obecné zpochybnění jakékoliv elektronické komunikace a takovýto závěr nepřijal v konkrétním případě ani trestní soud.

16. Z e-mailové komunikace s Pavlem R. a Ing. Š. ze dne 9. 11. 2007, Komunikace mezi p. E. a p. M. a komunikace mezi p. E. a Ing. Š. ze dne 6. 12. a 7. 12. 2007 a komunikaci mezi E. a Š. ze dne 4. 12. a 5. 12. 2007 soud zjistil, že se jedná se o komunikaci prostřednictvím ICQ a Skype vytěženou v rámci posudku Ing. J., kterou se podrobně zabýval i znalec Ing. František D. a která potvrzuje skutkový děj tak, jak byl zjištěn v rámci trestního řízení.
17. Z protokolu o výslechu svědka Pavla Š. před policií ČR dne 17. 6. 2009 soud zjistil, že v roce 2007 pracoval na pozici ředitele divize společnosti AutoCont CZ a. s. Na začátku roku 2007 oslovili společnost econet CZ s. r. o., aby pro UNIPAP a.s. vypracovala žádost o dotaci. Vypracováním projektu byl pověřen pan Š..
18. Z protokolu o výslechu svědka Tomáše N. před policií ČR dne 19. 6. 2009 soud zjistil, že v roce 2007 pracoval u společnosti AutoCont CZ a. s. Na začátku roku 2007 oslovili společnost econet CZ s. r. o., aby pro UNIPAP a.s. vypracovala žádost o dotaci. Vypracováním projektu byl pověřen pan Š. Konkrétní práce na přípravě výběrového řízení pro UNIPAP a.s. probíhaly zhruba od léta 2007, tedy příprava plné žádosti o dotaci, získávání odborných podkladů, návrh rozpočtu, svědek cituje e-maily, které si s panem Š. vyměňoval, které se týkaly projektu, jsou s daty: 22. 8. 2007, 9. 11. 2007, 23. 11. 2007, 12. 12. 2007, 17. 12. 2007. Od pana Š. dostal svědek koncem prosince 2017 informaci, že pan Š. opustil econet.
19. Z protokolu o výslechu svědka Pavla R. před policií ČR dne 4. 6. 2009 soud zjistil, že svědek v roce 2007 zastával funkci generálního ředitele a místopředsedy představenstva společnosti UNIPAP a. s. V srpnu 2007 domluvil na schůzce se zástupcem společnosti econet CZ s. r. o. panem Š. spolupráci na zpracování žádosti o dotaci. Nejprve byl vypracován podnikatelský záměr, souběžně proběhlo výběrové řízení na implementátora. Svědek komunikoval průběžně s panem Š. a ing. Š. Protože přes pokračující spolupráci nebyla ani na přelomu listopadu a prosince 2007 uzavřena mezi oběma společnostmi, tedy UNIPAP a. s. a econet CZ s.r.o. smlouva, tlačil svědek na její uzavření. Nicméně práce na žádosti o dotaci pokračovaly. Dne 22. 10. 2007 ing. Š. reagoval e-mailem na připomínky svědka k dříve poslané smlouvě. V listopadu 2007 pan Š. svědka informoval o tom, že do econet CZ s.r.o. vstupuje nový partner. Začátkem prosince 2017 svědka oslovil Ing. Martin M., nabídl spolupráci na to samé, t. j. vypracování žádosti o dotaci včetně projektu. Byl velmi dobře informován. Svědka zarazilo, že uvedl, že termín podání žádosti stihnou do posledního prosince 2017. Nabídku učinil za Grant Help, s.r.o. Neřekl, odkud ví o tomto projektu, dal lepší cenovou nabídku než econet CZ s.r.o. Na dotaz vyšetřovatele, v jakém stádiu byla spolupráce mezi econet CZ s.r.o. a UNIPAP a. s. ke dni 17. 12. 2017 svědek výslovně uvedl, že do plné žádosti o dotaci tomu od econet CZ s.r.o. moc nechybělo.
20. Z výslechu svědka Roberta Š. soud zjistil, že je obchodně propojen se žalobcem. V r. 2007 měl jako ředitel na starosti českou pobočku společnosti econet založenou v r. 2006, kde Milan E. byl první zaměstnanec, druhým byla Linda D., třetí byl Jan Š., zaměstnancem byl i Mgr. E. Zhruba někdy v září roku 2007 se výrazně zhoršila spolupráce s kolegy, zejména Š. a E. Nakonec podali výpověď a pak přestali komunikovat úplně. Před Vánoci, už ve výpovědní lhůtě předali svoji rozpracovanou činnost způsobem, že svědkovi přinesli svoje pracovní notebooky a k tomu na kus papíru napsali přihlašovací jméno a heslo s tím, že tam svědek najde všechno, co potřebuje. Po pokusu o otevření však svědek zjistil, že soubory byly vymazány. Nicméně té době byly zcela nové na trhu Windows Vista od Microsoftu, které měly takovou novou funkci – standardní, nicméně novou, kde všechny soubory, které kdy existovaly na tom počítači, tak tam zůstávaly po smazání. Nejenže tam zůstávaly, ale standardním nástrojem ve Windows stačilo zaškrtnout políčko, že se mají použít i ty stínové

kopie, historické záznamy na disku, takže svědek zadal to hledání znovu s tím, že se mu objevila spousta souborů okamžitě vč. pro mě velmi překvapivých konkurenčních nabídek s logem společnosti Grant Help, návrhu smlouvy, ale také historický záznam nebo archiv online komunikace mezi jak kolegy, tak i mimo firmu, kde zjistil, že bylo dopředu připraveno, že společnost Grant Help, která byla založena někdy v lednu r. 2007, už přebírala zakázky žalobce, že p. E. se účastnil jednání, které reprezentoval jako nabídky společnosti Grant Help. Tohle když svědek viděl, tak počítač zase vypnul a zavřel a druhý den zamknul v kanceláři do skříně. Protože to bylo pozdě večer, tak hned následující den kontaktoval právního zástupce i pana M., protože tam byl podepsán jako jednatel pod některými těmi věcmi a jemu řekl, že pokud zakázky vrátí, tak to dál řešit nebudeme. On řekl, že si to rozmyslí a ozve se. A ozval se večer, zavolał. Ranní telefonický rozhovor označil za vydírání s tím, že už to někomu předal a dál už spolu nehovořili. Právní zástupce doporučil na notebook nešahat, a následně při nejbližší (protože tam byly vánoce) možnosti notebooky předali znaleckému ústavu ke zkoumání. Dále svědek popisoval stav žádosti s tím, že byla prakticky před dokončením. Svědek dále uvedl, že měl na starosti podpis smlouvy, protože ho pan R. v listopadu informoval o tom, že poslal návrh smlouvy, svědek po ní pátral. S panem Š. byla poměrně řeč těžká, ten říkal, že o tom nic neví. Pan R. říkal, že to posílal. Svědek hledal na poště, hledal podací lístek, hledal spoustu jiných věcí, ale nenašel fyzicky tu smlouvu. Svědek s panem R. o tom hovořil telefonicky v druhé polovině listopadu, na začátku prosince a pak potřetí, když se dozvěděl, o co tam vlastně jde. To už se s ním R. bavit nechtěl. V těch dvou předchozích případech ty telefonní hovory byly také poměrně krátké. R. ho ujistil, že to samozřejmě podle naší dohody schválil, podepsal a odeslal. Svědek dále vyslovil trauma, které měl z celého jednání, konkrétně uvedl: „...na mě se domluvilo několik lidí, kteří tam předstírali, kteří tam měsíce něco plánovali a následně prováděli. A to je pro mě největší poučení a trauma z toho celého, když někomu důvěřujete, tak mě trvalo poměrně dlouho, resp. víc než snesitelně dlouho než jsem to pochopil...“. Svědek dále uvedl, že do obsahu souborů z později zajištěných počítačů nezasahoval. Vypnul ten jediný, který zapnul, jak uvedeno shora. Oba počítače, které měl k dispozici, zamknul v kanceláři do skříně a následně už byly jenom předány znaleckému ústavu. Dále svědek znovu zopakoval, že ze strany společnosti žalobce byla předmětná žádost o dotaci téměř hotová, svědek byl průběžně informován o postupu prací zejména od pana Š., ale i ostatních kolegů i ze strany vysoutěženého dodavatele společnosti AutoCont. Také probíhaly po dvou týdnech pravidelné porady. Projekt byl připraven tak, aby po případné formální kontrole nebo mírném doplnění mohl být včas podán.

21. Ing. Martin M. ještě jako účastník řízení uvedl a soud zjistil, že si je vědom toho, že projekt nezískal zcela férově. O projektu věděl od pana Š. a pana Š. Popřel, že by byl projekt ve stavu, v jakém ho teď popisuje p. Š.. Projekty se nepodobají. Pana Š. hodnotil jako neschopného. Projekt napsal on sám s Laďkou Š. od listopadu do konce prosince. Dostal od p. R. a od AutoContu všechny podklady. Společnost Grant Help měla pět tichých společníků, mezi nimi byl i p. E. někdy února 2008, byl to benefit. Jakmile p. E. se Š. dali výpovědi a mohl si je stáhnout z trhu, tak v tom okamžiku dostali k výplatě benefit. Š. ne, pouze E. a další kolegové.
22. Z účastnického výsledku Mgr. Milana E. soud zjistil a účastník uvedl, že žádosti udělat neumí.
23. Ze svědecké výpovědi Jana Š. soud zjistil a svědek uvedl, že do společnosti econet nastoupil někdy v roce 2005, poskytoval poradenství malým a středním podnikům pro společnosti spolupracující s firmou Microsoft. Odešel z důvodu neshody s vedením společnosti. Někdy listopad, prosinec svojí agendu, projekty, které nasmlouval, a které jsem do nějaké fáze

rozpracoval, předal zástupcům společnosti PNO Consultant. Protože econet poskytoval servis pro společnost Microsoft, tak její partner společnost AUTOCONT ho požádala, zda by společnosti UNIPAP něco řekli o dotacích, svědek několikrát byl ve společnosti UNIPAP, prezentoval, co všechno je k tomu potřeba, jak by ten projekt měl být hotový. Tahle ta služba se poskytovala klientům zadarmo, potažmo jí platila společnost Microsoft jakýmsi paušálem. Žádost, resp. dotažení toho projektu do konce mělo tři fáze. První byla úvodní, to bylo bezplatné poradenství, Pak byla druhá fáze, tj. od těch partnerů se sbírala určitá data, tzn., oni posílali nějaké účetní závěrky atd., dodavatel posílal nějaké nabídky na ten informační systém, z jakých modulů se to skládá atd. To vím, že tam probíhalo, že tam něco posílali a druhou fází bylo zpracování tzv. osy projektu, za kolik nákladů se to bude dělat, co bude uznatelné, neuznatelné. A pak se mělo přejít do třetí fáze. Svědek tvrdil, že pokročil pouze do první fáze. Další obsah výpovědi svědka nebyl podstatný pro toto řízení. Pokud jde o hodnocení této výpovědi soudem, musí soud konstatovat, že výpověď svědka ve vztahu k rozpracovanosti projektu nehodnotí jako věrohodnou, neboť je v rozporu se všemi ostatními, v řízení učiněnými zjištěními.

24. Protože listiny získané od Czech Invest (č. l. -365-) označené jako plná žádost k projektu 2.2 ITP0I/104 a podnikatelský záměr projektu 2.2 ITP0I/104 byly předmětem znaleckého zkoumání, soud jejich obsah nehodnotí, nicméně konstatuje, že byly opatřeny z věrohodného zdroje.
25. Soud provedl ještě další důkazy, které však již pro výsledek tohoto sporu považuje za nadbytečné. Soud nevyhověl důkaznímu návrhu o elektronické stopě podnikatelského záměru, který byl nalezen v počítači společnosti econet a kdo tento daný dokument vytvořil, neboť tato otázka byla již dostatečně znalecky prokázána a tento spor by byl neúměrně a bezdůvodně zatížen dalšími náklady.
26. V rámci tohoto řízení je soud vázán podle ust. § 135 o. s. ř. rozhodnutím o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal.
27. Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 30. ledna 2019 č. j. 3Cmo 60/2018-499 na základě skutkového stavu, zjištěného soudem prvního stupně dospěl k závěru, že nelze akceptovat závěr soudu prvního stupně ve vztahu k žalovanému Mgr. Milanovi E. V jeho případě se totiž jednalo o fyzickou osobu, nepodnikatele, který byl do konce roku 2007 zaměstnancem žalobce, od 1. února 2008 se stal zaměstnancem společnosti Grant Help s. r. o. a posléze se stal společníkem a jednatelem společnosti Grant Help s. r. o. Žalovaný byl v trestním řízení shledán vinným ze spáchání trestného činu zneužití informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2 trestního zákona. Odvolací soud je toho názoru, že ani odsouzení za trestný čin zneužití informací v obchodním styku nezakládá bez dalšího nekalosoutěžní jednání žalovaného, ostatně za tento trestný čin (§ 149 trestního zákona) nebyl nikdo z obžalovaných souzen, tím méně odsouzen. Jestliže soud prvního stupně zamítl pro nedostatek věcné pasivní legitimace žalobu proti Ing. Martinovi M., neboť ten byl jednatelem společnosti Grant Help s. r. o. a nikoli soutěžitelem žalobce, nelze akceptovat závěr soudu prvního stupně, že žalovaný E., který byl původně zaměstnancem žalobce, pak zaměstnancem společnosti Grant Help s. r. o. a posléze jejím jednatelem, tedy také nikoli soutěžitelem, se měl podle soudu prvního stupně dopustit jednání, které bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže, když měl jako fyzická osoba zájem na úspěchu společnosti Grant Help s. r. o. v soutěži, využil znalosti o cenových podmínkách spolupráce mezi Econet CZ s. r. o. a UNIPAP a. s. s cílem převést zakázku zaměstnavatele ve prospěch konkurenční společnosti, svého budoucího zaměstnavatele. Z jeho strany došlo k porušení zákazu konkurence. K tomu

je ovšem třeba uvést, že porušení zákazu konkurence není totéž, co nekalá soutěž. Není jisté vyloučeno, aby se i bývalý zaměstnanec dopustil jednání nekalé soutěže, ale pravděpodobně by se mohlo jednat o porušení obchodního tajemství. To však nebylo tvrzeno, ani prokazováno.

28. Na základě provedeného dokazování a zhodnocení důkazů podle ust. § 132 o. s. ř. dospěl soud k těmto skutkovým a právním závěrům: nejprve soud konstatuje, že při svém rozhodování Vrchní soud v Praze znal právní názor žalobce a byl seznámen s veškerými důkazy, které účastníci předložili a které byly provedeny v rámci tohoto řízení. Tyto důkazy v zásadě vyhodnotil tak, že žalovaný se nedopustil nekalosoutěžního jednání a vytkl ve stručnosti řečeno soudu prvního stupně, že nepřistupoval k žalovanému obdobně, jako k žalovanému Ing. M. Poté, co byl rozsudek Městského soudu v Praze Vrchním soudem v Praze ve vztahu k žalovanému Mgr. Milanovi E. zrušen (30. 1. 2019), žalobce ve svém stanovisku pouze nesouhlasí s právními závěry VS, nenavrhuje však k prokázání svých tvrzení žádné důkazy, které by soudům obou stupňů nebyly známy. Ani při jednání, které se konalo dne 5. 8. 2020, nebyly provedeny, ani navrženy žádné nové důkazy. Soud prvního stupně proto při svém rozhodování vycházel z neměnného skutkového stavu, jaký byl dán již před rozhodnutím VS a konstatuje, že respektuje právní názor VS, kterým je vázán podle ust. § 226 odst. 1 o. s. ř. Tyto právní závěry pak nepřímou podporuje i usnesení Nejvyššího soudu České republiky č. j. 23 Cdo 3497/2019-540 ze dne 7. 4. 2020.
29. Bylo zjištěno, že žalovaný byl původně zaměstnancem žalobce (od 1. 3. 2006 do konce roku 2007) a zaměstnancem společnosti Grant Help s. r. o. (od 1. 2. 2008). Žalovaný Mgr. Milan E. se posléze stal i společníkem a jednatelem společnosti Grant Help s.r.o. Po dobu trvání pracovního poměru u žalobce využíval informace, ke kterým se dostal u žalobce pro nově založenou společnost. Pracovní notebook používal v pracovní době k přípravě materiálů (nabídka společnosti Grant Help, s.r.o. a návrh smlouvy o dílo). Jak vyplývá z trestního spisu, Mgr. Milan E. po předchozí dohodě s Ing. Janem Š. vyhotovil dne 6. prosince 2007 za společnost Grant Help s.r.o. úvodní nabídku konzultačních a projektových služeb pro projekt do programu ICT v podnicích pro společnost UNIPAP a.s., která byla opatřena podpisovou doložkou Ing. Martina M., Ing. Martin M. tuto nabídku zaslal dne 7. prosince 2007 e-mailem společnosti UNIPAP a.s., které již několik měsíců poskytovala grantové poradenství společnost Econet CZ s.r.o. a jednala s ní o uzavření příslušné smlouvy na realizaci téhož projektu. Avšak místo jejího uzavření byla po nabídce výrazně nižší ceny ze strany společnosti Grant Help s.r.o. dne 17. prosince 2007 uzavřena smlouva o dílo mezi touto společností, zastoupenou Ing. Martinem M., a společností UNIPAP a.s., zastoupenou Pavlem R., takže společnost Econet CZ s.r.o. ztratila zakázku od společnosti UNIPAP a.s.
30. Takto popsaný skutkový stav soud zjistil z výsledku Pavla R., Roberta Š., Tomáše N., a ze znaleckého posudku zpracovaného Ing. Františkem D., znalcem pro obor ekonomika. Ze zjištěného skutkového stavu a tvrzení žalobce soud v souladu s rozhodnutím nadřízeného soudu (na které zcela odkazuje) dospěl k závěru, že tvrzené jednání žalovaného Ing. E., popsané shora, nelze podřadit pod generální klauzuli nekalé soutěže. V době, kdy byl žalovaný E. ještě zaměstnancem žalobce, vztahovaly se na něj pracovněprávní předpisy. Poté, co se stal zaměstnancem, resp. jednatelem a společníkem společnosti Grant Help, s.r.o., lze jeho další jednání přičíst společnosti Grant Help, s.r.o., která byla v soutěžním vztahu se žalobcem. Proto soud rozhodl tak, že žalobu vůči žalovanému Mgr. E. zamítl.
31. Soud přiznal úspěšnému žalovanému náhradu jím účelně vynaložených nákladů, a to v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož tomu účastník, který měl ve věci úspěch, soud přizná náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění

práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Soud zohlednil, že ke dni 7. 5. 2013 byla nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, zrušena vyhláška č. 484/2000 Sb. o paušálních sazbách výše odměny za zastupování advokátem a odměnu za zastupování lze určit ve smyslu ust. § 151 odst. 2, věta za středníkem, o. s. ř. podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně, tj. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu).

Žalovanému byla přiznána odměna za tyto úkony právní služby:

1. Převzetí a příprava zastoupení (TH 633 750 Kč)
  2. Vyjádření k žalobě 13. 3. 2013 (TH 633 750 Kč)
  3. Účast na jednání dne 4. 12. 2013 (TH 633 750 Kč)
  4. Účast na jednání dne 26. 3. 2014 (dále TH 533 750 Kč)
  5. Účast na jednání dne 9. 4. 2014
  6. Účast na jednání před odvolacím soudem dne 17. 2. 2016
  7. Účast na jednání dne 12. 12. 2016 2x (přes 2 hodiny)
  8. Účast na jednání dne 5. 4. 2017
  9. Účast na jednání dne 30. 10. 2017
  10. Účast na jednání dne 5. 8. 2020
  11. Vyjádření 24. 2. 2014
  12. Vyjádření 18. 6. 2014
  13. Vyjádření 3. 11. 2017
  14. Vyjádření k odvolání 24. 2. 2015
  15. Odvolání 12. 1. 2018
  16. Účast na jednání před odvolacím soudem dne 30. 1. 2019
32. Žalovanému přísluší náklady řízení v celkové výši 249 110,20 Kč, a to za 3 úkony právní služby po 10 860 Kč (vypočtené z tarifní hodnoty 633.750,- Kč) a za 14 úkonů právní služby po 10 460 Kč (vypočtené z tarifní hodnoty 533.750,- Kč) podle § 11 odst. 1 písm. a) c) g) h) ve spojení s ust. § 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb. a dále za 16 režijních paušálů po 300,- Kč. Protože právní zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem DPH, je součástí odměny i 21% DPH ve výši 38 602,20 Kč. Náklady řízení dále zahrnují soudní poplatek za odvolání ve výši 26 688 Kč.
33. Soud podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř. rozhodl o nákladech státu ve výroku III tak, že neúspěšnému žalobci uložil zaplatit náklady, které vznikly České republice v souvislosti s přítomností znalce Ing. Františka D. (ve výši 2.390,- Kč) při soudním jednání a dále za náklady znalce Ing. Jana J. (ve výši 1.125,- Kč) s pořízením kopií znaleckých posudků.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 5. srpna 2020

JUDr. Irena Karpíšková ,v.r.
předsedkyně senátu